Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per AgustiG el dl., 20/01/2020 - 00:00

Is 8,23b-9,3
1Co 1,10-13.17
Mt 4,12-23

Sant Mateu (4, 12-23) ens presenta els començaments de l'activitat de Jesús, de l'anunci de la vinguda propera del Regne de Déu, amb un accent particular:

Aquest evangelista des dels inicis del seu llibre desitja obrir la comunitat cristiana de Jerusalem i de la Palestina a les altres comunitats incipients, que començaven a crear-se a les rodalies de país de Jesús. Eren comunitats d'origen pagà, és a dir, no israelites, però ja obertes per Jesús mateix a la novetat de l'Evangeli.

Des de la visita dels anomenats "mags d'orient" - festa de la Epifanía-, el nostre interès s'estén als nous germans cristians que Pau, sobretot, i algun altre apòstol desitjaven atraure la barca de Pere. El llibre dels Fets ens parla de la dificultat inicial d'acceptar aquests nous conversos, que, a poc a poc, van ser reconeguts com de l'única Església del Senyor.

Mai no va faltar en aquella primera cristiandat les tensions entre els antics conversos i els nous, com la primera carta als Corintis ens ho recorda: propensió a formar grups excloents: "Jo sóc de Pere", "jo d'Apol·lo" ... (cap.1º). Però l'Esperit del Senyor estava en ells perquè desterressin els partidismes i les exclusions, recordant l'oració i el desig de Jesús "Que tots siguin u", units en la Fe i en la Caritat.

Aquesta setmana passada hem pregat amb les comunitats de les nostres parròquies, de la nostra diòcesi, per la Unió dels cristians. Aquesta Setmana cada any torna al gener amb aquesta proposició de pregar més per aquesta Unió.

Pot ser que per a molts de nosaltres, actualment, el problema de l'acceptació dels nostres germans cristians, protestants o altres, que tenen la mateixa Fe en Jesús i en la paraula de Déu no ens suposi un problema especial. Ho veiem com desitjable i normal. Però tenim dificultats, en general per acceptar les persones vingudes de lluny, els immigrants, gent d'altres països que vénen com a refugiats, com a persones en gran dificultat per viure, perquè fugen de la pobresa extrema, de la guerra, d'unes economies que deixen a molts a l'atur i sense recursos.

Aquesta gent que arriba a les nostres platges i ciutats, el fet que siguin o no cristians, no ha de ser la raó del rebuig o de l'abandonament. Com a cristians, els més necessitats han de ser els germans i les germanes,que hem d'acollir, sigui quina sigui la seva edat o la seva religió.

Fer bandera de l'exclusivisme, com una cosa positiva, no honora aquells que es diuen cristians i rebutgen els allunyats que s'acosten. Jesús va sortir a buscar els que vivien lluny del seu país d'origen, la Galilea o la Judea. I va enviar els apòstols a anunciar la fraternitat a tots els països de la Mediterrània i de l'Orient Mitjà.

Tant de bo la crida de Jesús als seus deixebles ressoni en els nostres cors:"Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes", i anem amb Jesús a anunciar la Bona Nova de la pau i la fraternitat, tot posant-la en pràctica en les nostres vides i actituds. Curar com es pugui les ferides internes de tantes malalties, que trobem, d'abandó, de pobresa, etc. Ser homes i dones de pau i d'acollida. Aquesta és la conversió a la qual Jesús, segons Mateu en aquest cap. 4t. ens crida tots. Demanem al Senyor aquesta conversió de sentiments i actituds, ja que això és un do de Déu.

ETIQUETES
INCLUSIÓ EVANGELITZACIÓ ECUMENISME